

El castell de sorra d'en Kai

Heus ací que una vegada hi havia un nen petit que es deia Kai. En Kai tenia tres anys i li encantava descobrir coses noves cada dia.

Un matí assolellat, la mare d'en Kai li va dir:
—Avui anirem a la platja!

Els ulls d'en Kai es van fer molt grans i brillants. Estava molt content! Es va posar el seu barret, les xancletes i va agafar la seva galleda i la pala.

Quan van arribar a la platja, en Kai va sentir la sorra sota els peus. Era suau i calenta! Va riure i va començar a córrer a poc a poc cap al mar.

—Mira, mama! Aigua! —va dir, tot emocionat.

Les onades feien “xof, xof” i li feien pessigolles als peus. En Kai reia cada vegada que l'aigua anava i venia.

Després, es va asseure a la sorra i va començar a fer un castell. Amb la seva galleda, omplia sorra i la girava amb molt de compte.

—És el meu castell! —deia orgullós.

També va trobar petxines petites i boniques. Algunes eren blanques, altres rosades. Les guardava com si fossin un tresor.

Quan el sol va començar a baixar, en Kai estava una mica cansat, però molt feliç. Havia estat un dia ple d'aventures.

De camí a casa, va dir amb un somriure:

—Demà tornem a la platja?

I, mentre tancava els ulls, somiava amb onades, castells de sorra i petxines brillants.